

Disposició final única. *Entrada en vigor.*

El que disposa este reial decret entrarà en vigor el dia 1 de gener del 2000, excepte el que disposen els articles 2 i 3 pels quals es modifiquen, respectivament, els articles 48 i 59 del Reglament de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques, que seran d'aplicació als períodes impositius iniciats a partir de l'1 de gener de 1999.

Madrid, 23 de desembre de 1999.

JUAN CARLOS R.

El vicepresident segon del Govern
i ministre d'Economia i Hisenda,
RODRIGO DE RATO Y FIGAREDO

(Este reial decret s'hi inclou tenint en compte la correcció d'errors publicada en el «Boletín Oficial del Estado» número 17, amb data 20 de gener del 2000.)

MINISTERI D'HISENDA

10921 REIAL DECRET 1088/2000, de 9 de juny, pel qual es modifiquen el Reglament de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques i el Reglament de l'Impost sobre Societats en matèria de retencions sobre arrendaments o subarrendaments d'immobles. («BOE» 139, de 10-6-2000.)

El present reial decret modifica els reglaments de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques i de l'Impost sobre Societats amb la finalitat de rebaixar del 18 al 15 per 100 el tipus que s'aplica per a determinar l'import de la retenció a practicar sobre els rendiments procedents de l'arrendament o subarrendament d'immobles urbans.

La modificació ve exigida per les recents sentències del Tribunal Suprem de 2 i 18 de març del 2000, que han anul·lat els preceptes dels dits reglaments que establien el tipus de retenció en el 18 per 100.

Per a establir el nou tipus de retenció s'ha tingut present la doctrina que l'alt tribunal ha elaborat en relació amb el règim de les retencions a compte dels impostos personals, així com altres consideracions de política tributària i econòmica. En particular, el propòsit de reduir la quantia d'este pagament a compte en termes compatibles amb l'objectiu d'equilibri pressupostari.

En virtut d'això, a proposta del ministre d'Hisenda, d'acord amb el Consell d'Estat i després de la deliberació del Consell de Ministres en la seua reunió del dia 9 de juny del 2000,

DISPOSE:

Article primer. *Modificació de l'article 93 del Reglament de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques.*

L'article 93 del Reglament de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques, aprovat per l'article únic del Reial Decret 214/1999, de 5 de febrer, queda redactada com segueix:

«Article 93. *Import de les retencions sobre arrendaments i subarrendaments d'immobles.*

La retenció a practicar sobre els rendiments procedents de l'arrendament o subarrendament d'im-

mobles urbans, siga quina siga la seua qualificació, serà el resultat d'aplicar el percentatge del 15 per 100 sobre tots els conceptes que se satisfacen a l'arrendador, exclòs l'Impost sobre el Valor Afegit.

Este percentatge es dividirà per dos quan l'immoble urbà estiga situat a Ceuta o Melilla, en els termes previstos en l'article 55.4 de la Llei de l'Impost.»

Article segon. *Modificació de l'article 62 del Reglament de l'Impost sobre Societats.*

L'apartat 1 de l'article 62 del Reglament de l'Impost sobre Societats, aprovat per l'article 1 del Reial Decret 537/1997, de 14 d'abril, queda redactada com segueix:

«1. El percentatge a què s'ha d'efectuar la retenció o l'ingrés a compte serà, amb caràcter general, el 18 per 100.

En el cas d'arrendament i subarrendament d'immobles urbans, el percentatge serà el 15 per 100. Este percentatge es dividirà per dos quan es tracte de rendes procedents d'immobles urbans situats a Ceuta, Melilla o les seues dependències, obtingudes per entitats domiciliades en estos territoris o que hi operen per mitjà d'un establiment o sucursal.»

Disposició final única. *Entrada en vigor.*

El que disposa este reial decret entrarà en vigor l'endemà de la seua publicació en el «Boletín Oficial del Estado».

Madrid, 9 de juny del 2000.

JUAN CARLOS R.

El ministre d'Hisenda,
CRISTÓBAL MONTORO ROMERO

18912 REIAL DECRET 1732/2000, de 20 d'octubre, pel qual es modifica el Reglament de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques en matèria de retencions i ingressos a compte sobre rendiments del treball. («BOE» 253, de 21-10-2000.)

La Sentència de la Sala Tercera Contenciosa Administrativa (Secció Segona), del Tribunal Suprem, de 19 de maig del 2000, ha anul·lat diversos aspectes del procediment de càlcul de les retencions sobre els rendiments del treball, previst en el Reglament de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques, aprovat pel Reial Decret 214/1999, de 5 de febrer.

L'alt tribunal ha analitzat el sistema de càlcul de les retencions sobre els rendiments del treball en el context del nou impost i ha considerat que el principi prioritari que ha d'estar present en la regulació de les retencions no és un altre que el de la màxima personalització i individualització en el càlcul de la retenció, per a aconseguir la major equivalència amb la tributació definitiva.

A fi d'incorporar al Reglament de l'Impost tot allò que ha assenyalat el Tribunal Suprem, en aquelles matèries que són susceptibles d'un immediat desplegament reglamentari, s'ha estimat oportú modificar diversos preceptes en el sentit següent:

L'article primer del present reial decret dóna una nova redacció al paràgraf d) de l'article 78.3 del Reglament

de l'Impost perquè en la determinació de la base de càlcul del tipus de retenció es tinga en compte el mínim familiar per ascendents. Al mateix temps, en este precepte s'establix el còmput en la seua totalitat dels descendents, i no per mitat, com preveia el text reglamentari declarat nul pel Tribunal Suprem, quan el contribuent tinga dret, de forma exclusiva, a l'aplicació íntegra del mínim familiar, mantenint-se per a la resta de supòsits el còmput per mitat.

L'article segon dona una nova redacció al número 5t i s'afig un nou número 9é a l'article 81.2 del Reglament de l'Impost, per a incloure-hi dos nous supòsits de regularització del tipus de retenció: la variació de les circumstàncies dels descendents (per exemple si es van computar en la seua mitat i han de computar-se en la seua totalitat); i la variació en el nombre o les circumstàncies dels ascendents que s'han de tindre en compte per a la determinació de la base de càlcul del tipus de retenció.

Ara bé, en este últim cas, el dels ascendents, la regularització podrà suposar tant una disminució com un increment del tipus de retenció. Així, per exemple, seria en el cas que l'ascendent que es va computar en la seua totalitat haja de computar-se per mitat, o perquè no haja de computar-se en cap cas.

Finalment, la disposició final única estableix que el present reial decret entrarà en vigor l'endemà de la seua publicació en el «Boletín Oficial del Estado» i produirà efecte des del dia 1 de gener del 2000, amb la intenció que es practiquen les regularitzacions del tipus de retenció que procedisquen d'acord amb les novetats introduïdes en el text reglamentari, i tenint en compte esta circumstància la disposició transitòria única del reial decret estableix la forma de comunicar al retenidor la nova situació derivada de les presents modificacions, al mateix temps que habilita els pagadors a practicar la regularització en qualsevol de les nòmines pendents fins a la fi de l'exercici, i no en la immediata a la recepció de la comunicació, com preveu amb caràcter general el Reglament de l'Impost, per a facilitar-ne l'aplicació, tenint en compte el nombre d'empreses afectades.

En virtut d'això, a proposta del ministre d'Hisenda, d'acord amb el Consell d'Estat i després de la deliberació del Consell de Ministres en la seua reunió del dia 20 d'octubre del 2000,

DISPOSE:

Article primer. *Modificació de l'article 78 «Base per a calcular el tipus de retenció» del Reglament de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques.*

El paràgraf d) de l'apartat 3 de l'article 78 del Reglament de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques, aprovat pel Reial Decret 214/1999, de 5 de febrer, quedarà redactada com següent:

«d) En l'import del mínim personal i del mínim familiar per descendents i ascendents, inclòs el cas dels discapacitats, a què es referix l'article 40 de la Llei de l'Impost, en els termes i condicions previstos en este, sense que siga d'aplicació cap dels mínims personals incrementats a què es referix l'article 70.2 de la Llei de l'Impost. A estos efectes, l'edat del perceptor, i dels descendents i ascendents que donen dret a minoració s'entendrà referida a la data de meritació de l'impost, aplicant, a més, les especialitats següents:

1r. El retenidor no haurà de tindre en compte la circumstància prevista en l'article 40.3.2n de la Llei de l'Impost.

2n. Els descendents es computaran per mitat, excepte quan el contribuent tinga dret, de forma exclusiva, a l'aplicació de la totalitat del mínim familiar per este concepte...»

Article segon. *Modificació de l'article 81 «Regularització del tipus de retenció» del Reglament de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques.*

1. L'article 81.2.5t del Reglament de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques, aprovat pel Reial Decret 214/1999, de 5 de febrer, quedarà redactat com següent:

«5. Si en el curs de l'any natural es produïra un augment en el nombre de descendents, o una variació en les seues circumstàncies, sobrevinguera la condició de minusvàlid o augmentara el grau de minusvalidesa en el perceptor de rendes de treball o en els seus descendents, sempre que, d'acord amb l'article 40 de la Llei de l'Impost, estes circumstàncies determinaren un increment en el mínim personal o familiar.»

2. S'afig un nou número 9é, a l'apartat 2 de l'article 81 del Reglament de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques, aprovat pel Reial Decret 214/1999, de 5 de febrer, amb la redacció següent:

«9. Si en el curs de l'any natural es produïra una variació en el nombre o les circumstàncies dels ascendents, sempre que es produïra una variació en l'import del mínim familiar, d'acord amb l'article 40 de la Llei de l'Impost.»

3. L'apartat 4 de l'article 81 del Reglament de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques, aprovat pel Reial Decret 214/1999, de 5 de febrer, quedarà redactat com següent:

«4. Els nous tipus de retenció s'aplicaran a partir de la data en què es produïsquen les variacions a què es referixen els números 1r, 2n, 3r i 4t de l'apartat 2 d'este article i a partir del moment en què el perceptor dels rendiments del treball comuniqui al pagador les variacions a què es referixen els números 5t, 6t, 7m, 8u i 9é d'este apartat, sempre que tals comunicacions es produïsquen amb, almenys, cinc dies d'antelació a la confecció de les corresponents nòmines, sense perjuí de les responsabilitats en què el perceptor poguera incórrer quan la falta de comunicació de les dites circumstàncies determine l'aplicació d'un tipus inferior al que corresponga, en els termes previstos en l'article 89 de la Llei de l'Impost.

La regularització a què es referix este article podrà realitzar-se, a opció del pagador, a partir del dia 1 dels mesos d'abril, juliol i octubre, respecte de les variacions que, respectivament, s'hagen produït en els trimestres immediatament anteriors a estes dates.»

Disposició transitòria única. *Regularització del tipus de retenció.*

La regularització del tipus de retenció corresponent a l'exercici 2000, per a l'aplicació de les modificacions introduïdes pel present reial decret, podrà realitzar-se de la manera següent:

1. Quan els descendents que es van computar per mitat, hagen de computar-se en la seua totalitat, o haja de computar-se el mínim familiar per ascendents, d'acord amb el que preveu l'article 78.3.d) del Reglament de l'Impost, el contribuent comunicarà estes circumstàncies per escrit al pagador dels rendiments del treball, sense que la dita comunicació haja d'ajustar-se al model a què es referix el segon paràgraf de l'article 82.1 del Reglament de l'Impost, i quedant este obligat a conservar la comunicació degudament firmada.

2. El pagador podrà practicar la regularització, en els termes previstos en l'article 81 del Reglament de l'Impost, en qualsevol de les nòmines corresponents al període que hi ha entre la recepció de la comunicació i l'última de l'exercici 2000.

Disposició final única. *Entrada en vigor.*

El present real decret entrarà en vigor l'endemà de la seua publicació en el «Boletín Oficial del Estado», i produirà efectes des del dia 1 de gener del 2000.

Madrid, 20 d'octubre del 2000.

JUAN CARLOS R.

El ministre d'Hisenda,
CRISTÓBAL MONTORO ROMERO

CAP DE L'ESTAT

22616 *LLEI 6/2000, de 13 de desembre, per la qual s'aproven mesures fiscals urgents d'estímul a l'estalvi familiar i a la xicoteta i mitjana empresa.* («BOE» 299, de 14-12-2000.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els que vegem i entenguen esta llei.
Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la llei i jo la sancione.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I

La present llei conté una sèrie de mesures fiscals de suport a les empreses i foment de l'estalvi i la inversió. En particular, afecten la tributació de les xicotetes i mitjanes empreses, el tractament fiscal dels plans de pensions i assegurances de vida, el règim tributari dels guanys i pèrdues patrimonials i la fiscalitat de l'activitat internacional de les nostres empreses.

Estes mesures de foment resulten necessàries en l'actual conjuntura econòmica, per a garantir el creixement estable de l'economia espanyola i evitar l'aflorament de pressions inflacionistes.

La consecució d'este objectiu va fer imprescindible l'aplicació d'estes mesures amb caràcter immediat, la qual cosa es va efectuar per mitjà del Reial Decret Llei 3/2000, de 23 de juny, pel qual s'aproven mesures fiscals urgents d'estímul a l'estalvi familiar i a la xicoteta i mitjana empresa. La present llei té el seu antecedent immediat en dit Reial Decret Llei.

II

En esta llei es manifesta una decidida aposta pel suport a les xicotetes i mitjanes empreses i a les iniciatives d'innovació i internacionalització empresarial, com a fórmula per a millorar la seua competitivitat i, per tant, com a garantia de la seua supervivència en un entorn globalitzat i ràpidament canviant.

Pel que fa a les mesures de suport a les xicotetes i mitjanes empreses, que constitueixen la verdadera columna vertebral de la nostra economia i que tanta importància tenen en el creixement i la innovació d'esta,

s'amplia significativament l'àmbit d'aplicació del règim especial de l'Impost sobre Societats, amb la qual cosa un gran nombre d'empreses podran gaudir dels incentius fiscals allí establits, i es millora el règim de la reinversió de beneficis empresarials.

D'altra banda, tenint en compte la importància de les noves tecnologies i amb la voluntat de donar suport a l'esperit innovador i emprenedor de les nostres empreses, s'establix un incentiu fiscal per a aquelles actuacions que tinguen com a objectiu millorar el seu accés i presència en Internet, així com el desenrotllament del comerç electrònic o la millora, en general, dels seus processos per mitjà de la incorporació de tecnologies de la informació i de les comunicacions.

De la mateixa manera, per mitjà de nous incentius fiscals en l'Impost sobre Societats o per mitjà de la millora dels existents, es fomenta la formació del personal en l'ús de noves tecnologies, així com les inversions en innovació tecnològica de les empreses. En la mateixa línia de suport a les noves empreses, emprenedores i innovadores, cal incloure les millores en el règim de capital-risc, com a fórmula per al finançament d'iniciatives.

Finalment, el suport a les activitats d'investigació científica, desenrotllament i innovació tecnològica realitzades per les nostres empreses es manifesta en la supressió de les limitacions en el dret a deduir l'Impost sobre el Valor Afegit com a conseqüència de la percepció de subvencions per a la realització de les dites activitats.

III

Pel que fa al tractament fiscal de les aportacions a plans de pensions, cal recordar que el foment dels sistemes complementaris de previsió social va ser un dels principals aspectes plantejats en el denominat Pacte de Toledo. En esta línia, la present llei introduïx millores en el règim fiscal dels plans de pensions i, consegüentment, de les mutualitats de previsió social, com seguidament s'exposa.

En primer lloc, es realitza una elevació dels límits generals de reducció en la base imposable per aportacions a plans de pensions i mutualitats de previsió social, així com dels aplicables en el cas de partícips de major edat i de persones amb minusvalidesa. En concret, els límits generals se situen en 1.200.000 pessetes (7.212,15 euros) i el 25 per 100 dels rendiments nets del treball i d'activitats econòmiques, la qual cosa implica una elevació del límit absolut en 100.000 pessetes (601,01 euros) i del relatiu en 5 punts percentuals. En el cas de persones de major edat, s'eleva el límit màxim d'aportació en 300.000 pessetes (1.803,04 euros) i en 20 punts percentuals, per la qual cosa queden situats, respectivament, en 2.500.000 pessetes (15.025,04 euros) i el 40 per 100. Finalment, en el cas de persones amb minusvalideses, s'eleva el límit absolut en 300.000 pessetes (1.803,04 euros), quedant situat en 2.500.000 pessetes (15.025,30 euros).

En segon lloc, es produïx una extensió del règim fiscal dels plans de pensions a aquells cònjuges que no treballen fora de la llar familiar o que, fent-ho, obtenen rendes inferiors a 1.200.000 pessetes (7.212,15 euros). Esta mesura implica un afavoriment de l'estalvi familiar i respon a una demanda social existent en l'actualitat. Ha d'assenyalar-se respecte d'això que els límits de reducció per aportacions a plans de pensions s'apliquen sobre els rendiments obtinguts individualment per cada contribuent, la qual cosa impediex efectuar aportacions reduïbles a plans de pensions als cònjuges que no treballen fora de la llar familiar, a pesar que, en moltes ocasions, contribueixen, a través del treball domèstic, a l'obtenció de rendiments per part del cònjuge. Amb la